

İslam da Gençliğin Önemi

İnsan hayatının ergenlik ile orta yaş arasındaki dönemine “gençlik”, hayatlarının bu döneminde bulunanlara da “genç” denildiği herkesin malumudur. Gençlik, Yüce Allah’ın kullarına bahsettiği ömrün en önemli çağlarından biridir. Çünkü gençlik, çalışkanlık, zindelik, dinçlik, cesaret, metanet, heyecan, kuvvet ve enerji kaynağıdır. Allah Teala Kur’an da şöyle buyurmaktadır: “O ki, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır”. Yüce Allah bu ayette, hayatın hem bir imtihan sebebi, hem de faydalı, hayırlı ve güzel faaliyetler alanı olduğunu vurgulamıştır. Bu ayet-i kerime aynı zamanda hayatın verimli dönemini teşkil eden gençlik yıllarının ne kadar önemli ve değerli olduğuna ve en iyi bir şekilde değerlendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v) de şu hadisi şerifinde dikkatimizi bu gerçeğe çekmektedir: “Beş şey gelmeden önce beş şeyin; ölüm gelmeden önce hayatının, hasta olmadan önce sağlığının, meşguliyetten önce boş vaktinin, **ihtiyarlamadan önce gençliğinin**, yoksulluğa düşmeden önce zenginliğinin kıymetini bil”.

Gençliğin değerinin bilinmesi, gençlerin bu dönemde, hem kendileri ve hem de aile, millet, din ve devletleri için hayırlı ve faydalı şeyler yapmalarıyla mümkün olur. Bunun yoluda, iyi bir eğitim almak, iyi bir iş sahibi olmak, helalinden kazanmak, her alanda başarıyı yakalayabilmek, kısaca dünya ve ahiret saadetini kazanmak için çok çalışmak, bütün görev ve sorumlulukları yerine getirmek, milli ve manevi değerlere sıkı sıkıya bağlı kalmak, her türlü kötü ve zararlı alışkanlıklardan uzak durmak ve Allah’a karşı olan kulluk görevlerini yerine getirmektir. İşte o zaman gençliğin değeri bilinmiş ve iyi bir şekilde değerlendirilmiş olur. Bu gerçeği en iyi bilen ve gören Peygamberimiz, daha risaletinin ilk günlerinden itibaren gençlere büyük değer vermiştir.

Peygamberimizin hayatını konu edinen siyer kitapları ile hadislerden öğrendiğimize göre, Peygamberimizin İslam davetine en önce icabet edip, ona gönül veren ve canı gönülden destekleyenlerin çoğunu 30 yaşın altındaki gençler oluşturmaktadır. Bu gençlerden Hz. Ali 10, Abdullah b. Ömer 13, Zeyd b. Harise 15, Abdullah b. Mes’ud ve Zübeyr b. Avvam 16, Abdurrahman b. Avf ve Sa’d b. Ebi Vakkas 17, Mus’ab b. Umeyr 18, Ca’fer b. Ebi Talib 22 yaşında; Osman b. Affan, Ebu Ubeyde ve Hz. Ömer de 25-31 yaş arasındaydılar...Bunların dışında genç yaşta İslam’ı kabul eden pek çok kişi mevcuttur.

Hız. Peygamber, İslam dininin yerleşmesi, yayılması ve İslam toplumunun şekillenmesinde bu gençlerden çok yararlanmış, bu hususta onlara büyük görevler vermiştir. Allah Rasülü, gençlerin ilim alanında yetişmelerine büyük önem vermiş ve kendisi henüz hayatta iken, Hız. Ali, Abdurrahman b. Avf, Abdullah b. Mes’ud, Zeyd b. Sabit gibi bazı genç sahabenin fetva vermelerine müsaade etmiştir. Vahiy katiplerini genel olarak gençler arasından seçmiş, İslam’a davet mektuplarını da gençlere yazdırmıştır. Bazı gençleri de Süryanice ve İbranice gibi, o gün için çok ihtiyaç duyulan yabancı dilleri öğrenmeye teşvik etmiştir.

Peygamberimiz, 25 yaşlarında bir genç olan Mus’ab b. Umeyr’i Medine’ye öğretmen olarak göndermiş, 21 yaşındaki Muaz b. Cebel’i de Yemen’e kadı ve öğretmen olarak tayin etmiştir. Diğer yandan, Peygamber Efendimiz gençleri, çoğu yaşlı sahabilerden oluşan ordulara komutan tayin etmiştir. Çoğu savaşlarda sancağı bizzat kendisi gençlere vermiştir. Mesela Tebuk seferinde sancağı Zeyd b. Sabit’e, Bedir’de de Hız. Ali’ye vermiştir. 18 yaşlarında olan Usame b. Zeyd’i, Suriye’ye gönderdiği orduya komutan tayin etmiştir. Bütün bunlar, Sevgili Peygamberimizin, dolayısıyla dinimizin gençlere ne kadar önem verdiğini göstermektedir.

Kaynak

Okumazamani.de,Müfredat, 3.Periyot Lise 2021